

РЕШЕНИЕ

№ 232

гр. Айтос, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АЙТОС, III СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: ИВАЙЛО КР. КЪНЕВ

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА ЯНЧ. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от ИВАЙЛО КР. КЪНЕВ Гражданско дело №
20232110100440 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл. 274, ал.1, т. 2 КЗ (отм.).

Подадена е ИМ от ЗАД "ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ " АД, ЕИК ***, съд. адрес: ***,
чрез адв.Г.Х., срещу Н. М. Р., ЕГН *****, съд.адрес: гр.Б., ***, чрез адв.Ж.А.. Твърди,
че на 14.05.2015 г., около 8.40ч., на автомагистрала „Тракия“, км. 249 + 500 м, в посока Б.-
С., се движил т.а. „***“, модел „***“, с рег. № ***, с прикачено полуремарке с рег.№ ***,
управлявани от ответника, както и че по време движението на т.а. се пръснала една от
външните му гуми, водещо до аварияне вдясно на посочения т.а. Поддържа, че водачът Р.
след пръскането на гумата не спрял и не взел мерки за нейното отстраняване от пътното
платно, оставяйки я в лявата скоростна пътна лента на автомагистралата. Поддържа, че
водачът на МПС „***“, модел „***“, с рег. № ***, управлявано от Д.К., извършващ
изпреварване и минавайки в лявата пътна лента, се ударила в останената там разкъсана гума
на т.а. „***“, модел „***“, с рег. № ***, водещо до нанасяне на материални щети по
посочения л.а. Сочи, че за ПТП били съставени протокол, АУАН и НП, като причините за
същото се дължали изцяло на вина и противоправно поведение на ответника. Поддържа, че
към датата на ПТП увреденото МПС „***“, модел „***“, с рег. № ***, било застраховано при
„Булстрад Виена Иншурънс груп“ ЕАД, а т.а. „***“, модел „***“, с рег. № *** - при ищеца.
Твърди, че по претенция към „Булстрад Виена Иншурънс груп“ ЕАД от собственика на
увреденото МПС била изплатена сумата от общо 3906,91 лв. на 24.11.2016г. и 08.02.2017г.,
както и че застрахователят на увреденото МПС предявил към ищеца регресна претенция, по
която ищецът му заплатил на 12.10.2018г. сумата от 3931,91 лв. /вкл. и ликвидационни
разноски/, по осъдително решение срещу него по гр.д. № 28122/17г. на СРС, 123 с-в. Сочи,
че поканил ответника да му заплати платената от ищеца сума, но плащане не последвало.
Иска ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от 3846,31 лв. /съобразно допуснато в
о.с.з. от 11.12.23г. изменение цената на иска по чл. 214 ГПК/, включваща изплатеното от
ищеца застрахователно обезщетение, сторените разходи за репатриране на л.а. в размер на
256,32 лв., както и ликвидационни разноски от 15 лв., ведно със законната лихва върху
главницата от предявяване на ИМ до окончателното плащане.Претендира разноски.

Ответникът е депозирал ОИМ, считайки иска за неоснователен, оспорвайки го по
основание и размер, развивайки подробни съображения в тази връзка. Счита, че в случая

ПТП било настъпило, т.к. се касаело до внезапно възникнала техническа неизправност, която водачът не могъл да предвиди и отстрани, водещо до неоснователност на иска. Поддържа, че нямало каквато и да било възможност да отстрани разкъсаната гума преди изпреварващия го автомобил, респ. преди да спре автомобила. Оспорва иска по размер. Оспорва твърденията за извършените плащания във връзка с настъпилото ПТП - на 24.11.2016г., на 08.02.2017г. и на 12.10.2018г. Прави възражение за изтекла погасителна давност, молейки за отхвърляне на иска, претендирайки разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От представените Протокол за ПТП от 14.05.2015г., АУАН № 565545/14.05.2015Г. и издадено въз основа на него НП № 15-0306-000359 на Началник РУ-*** /л.7- 9 от делото/ се установява, че на 14.05.2015 г. в 8:40 часа в община С. на път автомагистрала № А-1 – автомагистрала „Тракия“, км 249,500, посока Б.-С., ответникът като водач управлявал състав от ППС - товарен автомобил – *** ***, с рег №***, с прикачено към него полуремарке с рег.№ ***, като по време на движение възникнала внезапна техническа неизправност – разкъсала се гума на полуремаркетото и останала част от нея на пътното платно, като водачът не взел мерки за нейното отстраняване, вследствие на което настъпилото ПТП са нанесени материални щети по лек автомобил - МПС „***“, модел „***“, с рег. № ***, т.к. водачът не последното се блъснал в останената на пътното платно част от гумата от състава от ППС, управляван от ответника.

Видно от доказателствата МПС л.а. „***“, модел „***“, с рег. № *** е било застраховано по застраховка "Каско" в „Булстрад Виена Иншурънс груп“ ЕАД със застрахователна полица, валидна към момента на събитието /л.10 от делото/, както и че управляваният от ответника т.а. *** ***, с рег №*** е бил застрахован при ищцовото дружество към датата на ПТП /л.30 от делото/.

От ангажираните писмени доказателства /а и от заключението на ВЛ по ССЧЕ/, се установява, че ищецът е репарирал нанесените по застрахования л.а. „***“, модел „***“, с рег. № *** имуществени вреди в размер на 3906,91 лв. /платено застрахователно обезщетение от ищеца на „Булстрад Виена Иншурънс груп“ ЕАД/, като е заплатило и ликвидационни разноски от 25 лв. съгласно вл. в сила решение на СРС по гр.д. 28122/17г. С регресна покана ищецът поканил ответника да му възстанови сумата 3931,91 лв. и ликвидационни разноски в размер на 15 лв.

По делото бе разпитана като свидетел Д.К. /управлявала увредения л.а./, от показанията на която се установява, че процесното ПТП настъпило на автомагистрала „Тракия“, в посока от Б. за С., в близост до гр.***. Дава показания, че почти не помни за случая поради отдалечеността му във времето, че катастрофирала в гума, намираща се на пътя, след което се наложило да спре движението си, т.к. не можела да продължи след ПТП с управляваното от нея МПС, а също и че гумата се намирала неподвижно на пътя и не помни точно дали я е видяла преди сблъсъка.

По делото е прието заключението на ВЛ П. по САТЕ, което съдът цени като компетентно и обективно изготвено, от което се установява, че ПТП е настъпило на автомагистрала „Тракия“, като в случая една от левите гуми на полуремаркетото /част от управлявания от ответника състав от ППС/ се спукала, че гумата била безкамерна /без вътрешна гума/, както и че гумата се насочила безконтролно към лявата пътна лента на автомагистралата, след което, разбирайки за възникналия внезапен технически проблем ответникът предприел спиране в аварийната лента. Същевременно водачът на увреденото МПС се движил зад състава от ППС, като не успял да реагира на възникналото на пътя препятствие /разкъсаната гума, оставена от ППС на ответника на автомагистралата/ и настъпил удар с л.а., водещ до преустановяване движението на последния. ВЛ е посочило два възможно механизма на настъпване на процесното ПТП: 1/ според първия вариант водачът на увреденото МПС не разполагал с техническа възможност да предотврати удара, т.к. от момента на възникване на опасността до момента на удара времето било недостатъчно и препятствието попадало в опасната зона за спиране на л.а., като при този

вариант според ВЛ ответникът не е имал техническа възможност да предприеме действия за обозначаване или премахване на възникналата опасност; 2/според втория вариант водачът на увреденото МПС имал техническа възможност да възприеме опасността, реагирайки и предотвратявайки настъпване на ПТП. Според ВЛ П. причината за настъпване на ПТП е случайно събитие – спукването на гума на управлявания от ответника състав от ППС или движението на водача на увредения л.а. със скорост, непозволяваща му да реагира на възникналата опасност, като експертът е посочил, че е налице причинна връзка между възникналите вреди по л.а. и ПТП, описвайки видът и степента на увреждане на частите и системите по МПС. ВЛ е дало заключение, че увреденият л.а. след ПТП е било необходимо да се репатрира, т.к. не е могъл да се придвижи самостоятелно. Вещото лице е заключило, че средствата за ремонта на увредения л.а. по средни пазарни цени към датата на ПТП възлизат на 2642,45 лева, сочейки че изплатеното застрахователно обезщетение е по-голямо от средните пазарни цени към момента на ПТП.

По делото е прието заключение на ВЛ Т. по повторна САТЕ, което съдът цени като компетентно и обективно изготвено, от което се установява, че преди настъпване на инцидента гумата е била в предразпадно състояние, за което водачът /ответникът/ не е разполагал с обективната информация, както и че дефектите по гумата, водещи до разпад са невидими, натрупващи се във времето. ВЛ Т. е заключило, че причината за процесното ПТП била попадналото на автомагистралата парче от разкъсана автомобилна гума на товарния състав, управляван от ответника, и неотстраняването ѝ от последния. Посочило е, че възможността за избягване на ПТП е навременното откриване и отстраняване на техническата неизправност, каквато е била пред разпад процесната автомобилна гума, сочейки, че последствията от технически неизправната автомобилна гума са непредвидими. В о.с.з. от 11.12.23г. ВЛ Т. е пояснило, че ответникът не е имал техническа възможност да отстрани създаденото препятствие, както и че същият е нямал възможност да види визуално, че процесната гума ще се пръсне, като станалото с нея според ВЛ е неоткриваемо на пръв поглед. Вещото лице е заключило, че размерът на разходите за възстановяване на щетите по увредения л.а. възлизат на 3574,99 лв.

Съгласно чл. 45, ал.1 и чл.51, ал.1 ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, щом като тези вреди са пряка и непосредствена последица от увреждането. Вредата може да бъде причинена в резултат на извършени виновни действия или бездействия. Вината се предполага до доказване на противното. Законът санкционира дееца за това, че съзнателно е допуснал настъпването на вредата или макар да не е предвиждал настъпването на определен резултат, е бил длъжен или е могъл да го предвиди, или е предвиждал вредата, но се е надявал да я предотврати. В хипотезата на чл. 274, ал.1, т.2 КЗ, за да бъде ангажирана отговорността на водача на МПС по регресния иск на застрахователя, водачът на МПС трябва да съзнава, че управлява неисправно МПС и въпреки това не е спрял и не е взел мерки за отстраняването ѝ, която повреда или неизправност е застрашавала безопасността на движението и пътнотранспортното произшествие е възникнало в резултат на това. Застрахователят няма да може да упражни правото си на регрес когато повредата или техническата неизправност на МПС са настъпили внезапно, при обстоятелства, при които водачът е поставен в положение на невъзможност да предвиди и предотврати общественоопасните последици /Р.№ 130 от 03.05.2012 г. по т. д. № 244/2010 г., Р. № 46 от 19.05.2022 г. по т. д. № 408/2021 г., двете на ВКС/. Следователно за уважаване на настоящия иск следва да са налице следните предпоставки: водачът на МПС трябва да съзнава, че управлява неисправно МПС и въпреки това да не е спрял и да не е взел мерки за отстраняването на неизправността; повредата или неизправността да застрашава безопасността на движението, и ПТП да е възникнало в резултат на това. В настоящия случай, видно от събраните доказателства, техническата неизправност на управлявания от ответника състав от ППС се изразява в спукване на една от гуми на управлявания състав, по време на движението на последния на автомагистрала „Тракия“. Безспорно се установява /при липса на противни данни, а и като се съобрази заключението на ВЛ Т./, че до момента, когато процесната гума се е пръснала и се е отделила от състава от ППС, оставяйки на платното за движение, ответникът не е предполагал това, нито е имал възможност да види

визуално, че процесната гума ще се пръсне, като станалото с нея според ВЛ е неоткриваемо на пръв поглед. Както ВЛ Т., така и ВЛ П. са категорични, че ответникът не е имал техническа възможност да отстрани създаденото препятствие. Релевантна за регресната отговорност обаче е връзката между знанието на водача за възникналата неизправност и решението му да продължи движение, пренебрегвайки правилата за безопасност, както и настъпването на вредните последици именно поради това негово действие. Тези предпоставки за ангажиране на отговорността му пред застрахователя представляват и санкция за извършеното от него нарушение извън обхвата на покрития застрахователен риск. Съдът намира, че в случая е налице внезапен характер на възникване на причината за техническата неизправност на управлявания от ответника състав от ППС, довела до настъпване на застрахователното събитие, както и че не може да се направи извод, че ответникът от субективна страна е съзнавал, че управлява неизправно МПС. Не се установи по делото същият да е знаел за техническата неизправност на превозното средство, в който случай да е следвало да предприеме аварийно спиране, още повече, че процесната неизправност е възникнала на автомагистрален път, където поначало движението е интензивно и скоростта на движение е висока. За пълнота следва да се каже, че отбелязването в протокола за ПТП, АУАН и НП, че е налице техническа неизправност на МПС, управлявано от ответника, не представлява непосредствено възприет от полицейския служител или от който и да е от участниците в ПТП факт от обективната действителност, който да може да се ползва с материална доказателствена сила или поради характера на документа в тази му част на официален, или алтернативно - да е възможно извънсъдебното му признание. В случая не е налице влязла в сила присъда, решение или споразумение за прекратяване на наказателното производство, което да обвързва гражданския съд и да е задължително за него по отношение на обстоятелствата, посочени по-горе. Техническата неизправност не е факт от обективната действителност, който да се установи дали се е осъществил, респ. не се е осъществил, а е обобщено определение, извод за цялостното състояние на дадена вещ, за което е необходимо да се посочат конкретните факти, които са го породили, което в случая не е сторено. Тази констатация в посочените документи е с характер на оценъчно умозаключение, извод за състоянието на автомобила, което според полицейския орган е възможна причина за настъпилото ПТП, но за такива изводи служителят не разполага с необходимите компетенции. Подобна оценъчна квалификация може да бъде направена единствено от експерт с подходяща професионална техническа компетентност, който въз основа на теоретични постановки и емпиричната им проверка в действителността може да установи конкретни факти като евентуални повреди, нарушения във функционирането на някои от частите на автомобила и т. н. и връзките между тях, едва въз основа на които факти да даде крайна обобщена оценка дали може да се приеме, че състоянието на МПС следва да се приеме като технически изправно, или неизправно. Чрез заключенията на назначените експертизи се опровергават обективизираните в документите от АНП факти чрез доказване на тяхната невярност. Противоправно е единствено поведението на водач, който управлява неизправно МПС, със съзнанието че то е неизправно /станало неизправно/, без да спре, за да отстрани възникналата повреда или неизправност. Подобно поведение е противоправно и виновно, само ако водачът осъзнава възникването на неизправността, но въпреки това пренебрегва опасността, която създава и продължава да управлява превозното средство, вследствие на което предизвиква ПТП. Управлението на увреден по време на движение автомобил, но без съзнанието, че подобно увреждане е настъпило, не съставлява виновно поведение и изключва приложение на чл. 500, ал. 1, т. 2 КЗ. Доколкото в случая техническата неизправност на състава от ППС, управляван от ответника, е настъпила внезапно, при обстоятелства, при които водачът е бил поставен в положение на невъзможност да предвиди и предотврати вредоносния резултат съдът намира, че предявения иск по чл.274 ал. 1, т.2 КЗ (отм.) се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора и на осн. чл. 78, ал.3 ГПК единствено ответникът има право на разноски – в размер на 700 лв. /заплатено адв.възнаграждение/, които следва да се възложат в тежест на ищеца.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска, предявен от ЗАД "ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ " АД, ЕИК ***, съд. адрес: ***, чрез адв.Г.Х., срещу Н. М. Р., ЕГН *****, съд.адрес: гр.Б., ***, чрез адв.Ж.А., с правно основание чл. 274, ал.1, т. 2 КЗ (отм.) за заплащане на сумата в размер от 3846,31 лв., включваща изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение на 12.10.2018г. за настъпило ПТП на 14.05.2015 г., около 8.40ч., на автомагистрала „Тракия“, км. 249 + 500 м, в посока Б.-С., между т.а. „***“, модел „***“, с рег. № ***, с прикачено полуремарке с рег.№ ***, и л.а. „***“, модел „***“, с рег. № ***, сторените разходи за репатриране на л.а. в размер на 256,32 лв., както и ликвидационни разноски от 15 лв.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал.3 ГПК ЗАД "ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ " АД, ЕИК ***, съд. адрес: ***, чрез адв.Г.Х., да заплати на Н. М. Р., ЕГН *****, сумата от 700 лв.

Решението подлежи на обжалване пред ОС Б. в 2-седм. срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Айтос: _____